

bulgărește poezia lui Eminescu. Ritmul, rima, măsura, totul e respectat, poezia sunind aproape ca în original. Comparată cu traduceri ulterioare făcute de Boris Kolev și Iordan Stratiev, tălmăcirea lui Popov își păstrează întreaga sa valoare:

Сънливите птиченца

Птиченца от сън обзети
По гнезда отиват стройно
И се гушат в клоновете.
Нощ спокойна!

Лебеди вода прегазат
В гъста тръст да спат упойно,
Нека ангели те пазат.
Спи спокойно!

Стихва изворчето клето,
По горите вятър спира,
Спат цветята по полето.
Спи на мира!

Всряд всенощното мълчанье
Месец плава пополека:
Все и блен очарованье.
Нощ ти лека!

În parte, calitatea traducerii lui Popov se explică prin pregătirea deosebită a sa. Născut în 1855 la Kalofer, absolvent al lui «Robert College» din Constantinopol, colaborează la ziarele bulgare ce apăreau în 1876 în capitala Turciei. Aici înființează și primul său ziar «Сутрина», în care are curajul să publice, în iulie 1877, proclamația adresată bulgarilor, cu prilejul declarării războiului ruso-româno-turc. Urmărit, fuge în Grecia, iar apoi, în septembrie 1877, la București, unde redactează împreună cu Hr. Băcivarov ziarul «Българин», care a apărut doi ani. Fără îndoială, la București a învățat limba română. Înapoiat în Bulgaria în 1881, scrie foiletoane și traduce poezii. Pentru a doua oară Popov emigrează în România în urma loviturii de stat din Bulgaria de la 9 august 1886. Îl găsim și de astă dată redactînd ziare bulgare la Braila și Turnu Severin. Acum a cunoscut probabil și poeziile lui Eminescu. Popov se reîntoarce curînd în Bulgaria, unde colaborează la diferite ziare și reviste. În «Българска Сбирка» traduce din Byron, din Alfred de Musset, din poezii germani, ruși și sirbi. Aceste traduceri, însoțite de unele poezii originale, le-a strîns apoi într-un volum publicat în 1895¹. Ulterior, viața politică l-a atras din ce în ce mai mult și preocupările lui literare au căzut pe ultimul plan. Cunoșcînd bine limba română, scriînd el însuși poezie și proză artistică, Popov ar fi putut să devină unul dintre bunii traducători ai poeziei lui Eminescu.

În 1905 s-a publicat în suplimentul literar al revistei «Македонски Преглед», *Oda* (în metru antic), însoțită de o notă biografică, ambele semnate de Marko G. Markov. În anul 1906, în revista «Съвременност» se traduce poezia *Din valurile vremii*. Traducătorul este A. Karaiordanov, nume care n-a rămas în literatura bulgară. El cunoștea limba română și, după nuvela sa *Чокот*, a cărei acțiune se petrece într-un sat românesc, se pare că a stat cîtăva vreme la noi. Calitativ, traducerea este însă puțin reușită.

Mult mai interesantă este lucrarea cunoscutului poet satiric bulgar St. Mihailovski, apărută la Tîrnova în 1905, într-o colecție locală, *Българска Звезда. Сборник от стихотворения за младежи и любители*². Poezia

¹ D. K. Popov, *Преведени стихотворения*, Sofia, 1895.

² Colecția a fost îngrijită de învățătorul Tanko Popov.